

Jeg skal så også rose de dele af redegørelsen, som jeg synes der er grund til at rose. Jeg synes, der er grund til at rose det, man kunne kalde regeringens arbejde omkring den boligsociale profil; der sker faktisk mange nyttige og gode ting i nogle af de belastede boligområder. Og i modsætning til Venstre og De Konservative, der ikke bryder sig om, at boligselskaberne laver noget som helst, der socialt binder sammen, er det klart, at vi i SF er stærke tilhængere af i en periode, hvor netværkerne er truet i mange af vores boligområder, aktivt at understøtte dannelsen af sociale netværk og ikke modarbejde dem.

Jeg synes ganske enkelt, at det er fantastisk, hvis man fra Venstres og De Konservatives side i en situation, hvor netværkene er truet, hvor vi ved, hvordan tilstanden er i mange sociale boligområder, aktivt vil medvirke til at forsøge at forhindre skabelsen af sociale netværk.

Jeg skal også rose det økologiske afsnit, rose den økologiske satsning; det er noget, der peger fremad. Jeg synes, det er et tegn på fremsynet-
hed i redegørelsen, at man har blik for, hvor udviklingen vil komme til at ligge.

Jeg skal så runde af med at sige, at efter SF's opfattelse er der to fremadrettede ting: Den boligsociale profil og økologien. Men ellers synes vi, der er langt mellem de glade budskaber.

Det, SF vil trække i retning af, er et mere omfattende boligbyggeri, specielt for de grupper, der i dag lever med ventelister. Det er en bedre spredning af de boligsociale problemer. Jeg skal henvise til SF's to beslutningsforslag dels om en bredere anvisningsret, dels om et større byggeri og dels om sikkerhed for, at alle lokalområder deltager, at man ikke kan unddrage sig som lokalområde, at man ikke kan sætte helle ved sin egen kommune og sige: Vi ønsker ikke at deltage i det fælles ansvar over for de sociale problemer.

Jeg skal også understrege, at vi ikke ønsker, at det frie marked skal regulere så store dele af boligområdet, som tilfældet er i dag. Efter vores opfattelse viser lejelovsforliget fra i sommer med brutal tydelighed, hvad konsekvenserne af et frit boligmarked er for lejerne, nemlig katastrofalt stigende huslejudgifter.

Kim Behnke (FP):

I næste uge skal vi fejre 50-året for Danmarks befrielse. Vi kunne i dag have taget hul på at fejre en anden befrielse, hvis ellers boligministeren

havde givet en redegørelse i Folketinget, som havde bebudet, at den lovgivning, som blev indført midt i 1930'erne, nu skulle være slut.

Dengang brugte man krise som argument for at indføre så stram en regulering af den danske boligsektor, som tilfældet er i den danske lovgivning. Dengang blev 1930'erne efterfulgt af krig, og der var sikkert på daværende tidspunkt saglige og lødige argumenter for at have en stram regulering af boligmarkedet.

Men det er jo ikke i alle de efterfølgende år, der har været behov for at have så stram en regulering. Derfor kunne vi have markeret, at nu er tiden inde til at ophæve de reguleringer, som har gjort, at boligområdet er et af de mest planøkonomiske i det danske samfund. Men det har ministeren ikke valgt at bruge sin redegørelse til – tværtimod.

Man kan sige meget om den, men der er ikke ret mange løfter om nye tiltag. Der er en beskrivelse af nogle initiativer, som regeringen har gennemført, og så er der på det efter vores mening mest afgørende område, nemlig Lejelovskommissionens område, stillet os i udsigt, at det tidligst bliver ved udgangen af 1998, at vi kan forvente et output. Det betyder så, at det tidligst er engang i foråret, ja måske først endda i efteråret 1999, at det er omsat til et egentligt lovforslag her i Folketinget, og altså må vi konstatere, at det meget vel kan gå hen at blive år 2000, inden den danske befolkning får glæde af de forhåbentlig gode forslag, der måtte komme fra Lejelovskommissionen.

Vi må altså sige, at dengang den blev nedsat, var det bestemt ikke vores forventning, at der skulle gå så mange år, inden man kunne begynde at tage fat på mange af de alvorlige problemer, der er. Og Lejelovskommissionen har jo både for den nuværende og for den tidligere boligminister været et figenblad, som blev holdt op, hver gang der blev bragt nogle sager op i Folketinget, særligt hvis det er forslag, der kommer fra oppositionen. Så siger man: Det er ikke regeringens ønske at begynde at regulere på de ting. Vi afventer Lejelovskommissionen.

Hvis vi nu havde en afrapportering sådan lige om nærmeste hjørne, var der god fornuft og sund mening i det, men når vi må konstatere, at det har lange udsigter, kunne vi for længst have taget fat på nogle af de problemer, vi fortsat mener der er.

Ejrboligmarkedet har jo i dag fået sin helt egen del af debatten, og det skyldes jo, at der i redegørelsen er den selvmodsigelse, at man